

Nieuwsbrief SIKKIM april / mei 2010

Stichting Kinderen van Sikkim
Rekeningnummer: 9227356

Aankomst

Word door G.S. , een van de lokale teachers opgehaald op het vliegveld van Bagdogra en onderweg bijgepraat. Over de nieuwe lichte 5-jarigen, de kinderen die zijn doorgestroomd en wie eventueel in aanmerking komt voor Dr. Grahams. Op deze topschool zitten inmiddels 4 van onze jongens en sinds februari 1 meisje, Hissey. Als het even kan moet de volgende dus een meisje zijn.

Onderweg doen we boodschappen, bestellen een computer en printer en kopen lampen die elektriciteit opslaan en na uitval nog 8 uur branden. Een uitkomst in dit land waar de helft van de tijd geen elektra is en wat mij betreft een wonder.

s'Avonds laat een warm welkom. Geweldig om iedereen weer te zien. Als volunteers zijn er de McBrides, een canadees echtpaar dat 2 dagen later zal vertrekken.

De volgende ochtend meer verhalen. Er zijn tot mijn spijt ook een paar kinderen vertrokken. Bibek, een van de zorgenkinderen uit het dorp en ooit in het hostel opgenomen omdat hij thuis werd geslagen. Volgens de teachers was hij onverschillig en drong zijn oom er op aan dat hij naar de government school ging. Ook Dawa moest weg want voor de 2^e keer blijven zitten. Ook een zorgenkid want ooit via ons geopereerd om van zijn stoma af te komen. Jammer maar later ontmoet ik hen beide op onze culturele dag en blijkt het hen goed te gaan.

Het eerste weekend is druk, ik moet naar Jorethang om geld te pinnen (2 uur met een jeep) en

verdere inkopen te doen terwijl de kinderen een stuk grond ompspitten om bonen te planten. Ik koop pyama's voor de jongsten, een kooktoestel en beddegoed.

De nieuwe kinderen

Elk jaar worden 10 nieuwe kinderen toegelaten, altijd volgens heel strenge criteria van extreem behoeftige achtergrond. De familie mag bv geen eigen grond bezitten. Vijf komen uit de omgeving en zijn zogenaamde day students en vijf komen uit de rest van Sikkim en worden opgenomen in het hostel. Dit jaar zijn er 6 nieuwe in het hostel omdat Sonamki al bleek te kunnen lezen en schrijven en meteen in klas 3 werd geplaatst. Ze zijn opgetogen over hun nieuwe pyama.

Aankopen

Er lag al heel lang een verzoek voor een nieuwe computer, helemaal toen de oude het begaf en maanden in de reparatie was. Ook alle door vrijwilligers achtergelaten laptops hielpen niet echt want onderdelen te duur of niet verkrijgbaar. Klaas Okma was de gulle gever en van zijn geld zijn uiteindelijk ,naast de computer en de printer, ook nog matrassen, een kooktoestel, kleren, een geluidsinstallatie en een koe gekocht. Alsof er nooit een eind kwam aan zijn 1500 euro. Geweldig!

Vrijwilligers

De McBrides die ik nog 2 dagen meemaak zijn gepokt en gemazeld in vrijwilligerswerk in 3^e wereldlanden. Hebben ooit ook nog voor een Nederlandse organisatie vrijwilligers opgeleid. Heel aardig, Phyllis en Richard. Een paar dagen na hun vertrek arriveert Malcolm, uit Engeland en leraar op een sjeke kostschool maar nu even tussen 2 banen in. Ik ken hem van 10 jaar eerder toen we samen les gaven op DPCA, de vermaarde kostschool van Yapo, een monnik die de kinderen misbruikte en waar uiteindelijk ons eigen project uit is ontstaan. Leuk weerzien en hij zal mij een aantal keren vergezellen, naar Dzongu en Kalimpong. Eind april komt Adam, Amerikaan met indische roots en freelance journalist. Zwerft al een jaar door India en had behoefte aan even iets anders. Vol plannen en ideeën, hij gaat een kas bouwen om tomaten te kweken. s'Zomers komen de tomaten uit een kas omdat de overvloedige regen ze anders slap en waterig zou maken. Zijn in die periode dan ook heel duur dus de moeite waard om ze zelf proberen te kweken. Het moet wel een verplaatsbare kas worden, met het oog op de nieuw te bouwen school, waar over later.

Uitjes

Op donderdag is er een kleine markt in het dorp, met groente, kleding en schoenen. Omdat een aantal kinderen op versleten slippers lopen gaan we met z'n allen naar de markt. Koop 18 paar.

Op een andere dag zijn we uitgenodigd bij Anamika, een van onze onderwijzeressen die

een baby heeft gekregen. Het kind is 6 maanden en zal die dag vast voedsel tot zich nemen. Reden tot groot feest.

Een paar dagen ervoor iets vergelijkbaars: de zuster van G.S. is overleden en ook daar grote tenten met biddende monniken, thee met koekjes en soms een beetje alcohol. De gasten worden verondersteld een envelop met geld af te geven. Dat wordt heel secuur geadmistreerd want als de ontvanger bv een jaar later naar een feest van de gever gaat kijkt hij eerst op de lijst en geeft dan – in het algemeen – 10% meer. Als hij het zich kan veroorloven.

Merkwaardig genoeg was er weinig verschil tussen het vieren van de dood en de geboorte.

Sangdup

Samen met Enjay die horticulture studeert in Dehra Dun, heeft Sangdup na college verder kunnen studeren. Hij heeft net examen gedaan in Commerce, BA, en wil het liefst ook een MBA halen. Hij moet op de uitslag wachten want afhankelijk daarvan kan hij proberen op een echt goede opleiding te komen. Ook is geld een factor want de meeste MBA opleidingen zijn erg duur. Voorlopig helpt hij op onze school in Buriakop, zoals hij vaker deed in zijn vakanties. Vooral in de zomer tijdens de monsoon is het niet altijd makkelijk om buitenlandse vrijwilligers te krijgen.

Birkha

Birkha is een verlamde jongen die met onze hulp en schriftelijke les zijn school probeert af te maken. Helaas zit hij weer bij zijn andere broer, boven op een berg, waardoor hij een beperkt sociaal leven leidt. Het gaat hem goed maar de studie valt hem zwaar. Vorig jaar is hij voor de meeste vakken gezakt en gaat het nu in het najaar opnieuw proberen. Ik beloof twee boeken met examens opgaven voor hem te kopen zodat hij zich beter kan voorbereiden.

Als ik ze later ga brengen, samen met examengeld en een rode sweater is hij dolgelukkig. Bij het weggaan zegt hij 'Dont forget me'. Het snijdt door mijn ziel.

Ik hoop dat we hem ooit een baantje kunnen bezorgen op de nieuwe school.

Sponsors

Ik vraag de kinderen een brief aan hun sponsor te schrijven, of een tekening te maken. In klas 3 is Dawa de enige zonder sponsor en dat verdriet hem zeer. Ik leg uit dat het niet uitmaakt maar het voelt voor hem anders. Hij komt uit het dorp en de teachers pleiten ervoor hem in het hostel op te nemen omdat hij thuis nauwelijks te eten krijgt.

Een maal per maand, op zondag, krijgen de kinderen zakgeld, van geld dat de ouders bij Maree hebben achtergelaten, zelden meer dan 100 rupees (1.50) Niet iedereen heeft zakgeld dus ik geef ook Bawana 30 rupees. Ik moet het echt in haar zak stoppen want ze protesteert heftig. De dag erna vertelt ze dat ze naar haar moeder bovenop de berg is geweest en pas heel veel later dringt tot me door dat ze de 30 rupees naar haar moeder heeft gebracht.

Bezoek Dr Grahams – Kalimpong

Hisey ligt in het ziekenhuis horen we bij aankomst. Lijkt gelukkig minder erg dan het is want ze heeft een boil en een beetje koorts. Moet rust houden. De jongens doen het nog steeds fantastisch en elke keer ben ik weer trots. Ze behoren allen tot de beste van hun klas en verder heeft Rha Tshering een marathon gewonnen en heeft Nedup tijdens een belangrijke cricket match het winnende doelpunt gescoord. Hij is de held van de school.

We hebben Phurkit meegenomen als kandidaat maar horen dat ze niet in klas 9 terecht kan maar een klas lager moet instappen. Later blijkt dat haar kennis van science en mathematics onvoldoende is en besluiten we de overige 3 meisjes het toelatingsexamen te laten doen. Voor hen is de overstap minder ingrijpend omdat ze al in klas 8 zitten en dus geen jaar verliezen. Lemit en NimPhuti komen als beste uit de bus en gaan 2 weken later naar Kalimpong. Tot grote vreugde van Hisey komen ze in haar 'huis' Thorburn Cottage.

Dzongu

Altijd een hele onderneming want voor dit bezoek aan het noorden altijd een aparte permit nodig, nog afgezien van de 8 uur in een jeep. Ik hoop hier ook Premkit te ontmoeten – vroeger onderwijzeres in Buriakop en volgens velen reuze geschikt om Jamyang op te volgen als principal.

Vorig jaar ook al met haar gesproken maar ze twijfelt nog steeds.

Een warm welkom. De kinderen in het hostel (20) zijn nog wakker als Malcolm en ik s'avonds laat aankomen. Ze zien er geweldig uit: vrolijk en gezond. Ook principal Nimlakit is nog op haar post zoals ze vorig jaar bij mijn vertrek had beloofd. Grote bewondering want verantwoordelijk voor een school met 8 onderwijzers voor een salaris van ongeveer 50 euro per maand.

Ook Premkit is tot mijn vreugde lid van het ontvangstcomité. We maken een afspraak om de volgende dag bij haar ouders te gaan lunchen en verder te praten.

Er is ook internet op school, hier via een USB stick, maar helaas zal er gedurende ons hele verblijf geen elektriciteit zijn. Loden is de directeur en altijd vol plannen en vooral ook wensen. Een extra verdieping op de school, een ijskast voor de warme zomers en een koe. Dat laatste lijkt me een goed idee vooral omdat melk duur is en ook lijkt het me handig als de kinderen leren voor het beest te zorgen en melken. Bij navraag weet eigenlijk niemand hoe dat moet maar vertrouw er op dat Loden ook dat wel regelt. Er zijn inmiddels 67 kinderen op de school en elke zaterdag wordt er iets bijzonders georganiseerd zoals wandelingen, wedstrijden of iemand die over zijn beroep komt vertellen.

De volgende dag zang en dans, ter ere van de gasten. En een uitgebreid gesprek met Premkit die uiteindelijk ja zegt. Begint uiterlijk volgend jaar februari, bij het begin van het nieuwe schooljaar. Jamyang kan haar dan nog een paar maanden inwerken.

S'Avonds kampvuur voor de meegebrachte marsh mellows van de Hema. Had dat vorig jaar amerikaanse vrijwilligers in Buriakop zien doen en groot succes. Er wordt veel gezongen, ook de buitenlanders moeten er aan geloven.

Omdat er 2 kinderen zijn vertrokken stelt Loden 2 nieuwe kinderen voor om in het hostel op te nemen: Ringzum en Dawmit. Voor Ringzum is nog een sponsor nodig. Haar moeder is hertrouwd en de nieuwe man wilde haar er niet bij hebben.

Bij het afscheid belooft Nimlakit dat we elkaar weer zullen zien, dit keer alleen niet waar.

Culturele dag Buriakop

Een soort traditie en een evenement waar al weken van te voren voor wordt geoeft. s'Ochtends is er geen elektriciteit wat nogal dramatisch is waar alle zang en dans muziek behoeft en bovendien moet de nieuwe installatie ingewijd. De voorzitter van de panchyat is ook aanwezig en 1 telefoontje doet wonderen. Merkwaardig want dus kennelijk niets kapot. Na het feest ook meteen weer weg. De onderwijzers hebben er veel werk van gemaakt: prachtige muziek en geweldige

kostuums. Veel ouders uit het dorp. Roep in mijn traditionele toespraakje de ouders op om mee te helpen bij de bouw van de nieuwe school. Bibek is er en helpt met thee rondbrengen en ook Dawa komt met zijn moeder. Het laatste nummer op het programma is een boeddhistische dodendans van 5 gemaskerden. Maskers geweldig en gemaakt door Lopen.

De nieuwe school

De verkopers van de grond met wie ik vorig jaar een deal had vinden het te lang duren en vragen meer geld. De grond is inmiddels veel meer waard en de prijzen zijn gestegen. Ik probeer nog of een 2^e voorschot een mogelijkheid is maar nee. Ze willen 100.000 rupees en uiteindelijk wordt het 35.000. Ongeveer het bedrag dat ze hadden gekregen als het geld een jaar op de bank had gestaan.

Nog een laatste vergadering waarbij misverstanden uit de weg worden geruimd en afgesproken dat de teachers elke 2 jaar een extra maand salaris krijgen als een soort loyaliteitsbonus.

Op de terugweg in Darjeeling heb ik samen met Jamyang en Malcolm een afspraak met de architect die voor ons tekeningen en bouwplannen heeft gemaakt voor de nieuwe school. Hij heet Dikshit en ziet er uit als een verlopen hippie maar de tekeningen zien er goed uit. Praten waar de school aan zou moeten voldoen en graag natuurlijke materialen en solar panels. Kan allemaal. Hout helaas moeilijk te krijgen en erg duur. Hij gaat de tekeningen aanpassen en stuurt een offerte. Inmiddels ruwe schatting gekregen voor alleen het hostel : 45.000 euro. Hopelijk kunnen we daar dit jaar mee beginnen. Dus wie nog een oude kous heeft...

Met dank aan alle betrokkenen en fantastische sponsors!

Jannie Langbroek

